

stillede Forslag, hvormod jeg ikke kan tilraade Vedtagelsen af de af et enkelt Medlem bestaaende Mindretal eller særlig de af det ærede Medlem for Storeheddinge (S. Scavenius) fremsatte Forslag. — Hvad endelig angaar Spørgsmaalet om Forholdet mellem denne Lov og Lovforslaget om Folkehøjskolerne og Landbrugsstolerne, anser jeg Optagelsen af en Bestemmelse derom i denne Lov for noget unaturligt og stridende mod et formelt Synspunkt, som gentagne Gange er blevet hævdet af Regeringen, og som jeg ogsaa tror i det hele er rigtigt, nemlig at man ikke skal saaledes træffe sammenfoblende Bestemmelser med Hensyn til Love, der angaa forskellige Ting, men jeg anerkender i Realiteten, at for mig er det Forudsætningen for at faa Folketingets Vedtagelse af denne Lov, at Loven om Folkehøjskoler og Landbrugsstoler føres igennem i Overensstemmelse med det Forslag, der nu er fremsat derom af Udvalget i Landstinget, og som er anbefalet indstillet til dette Ting.

Brandes: Det er ret vanskeligt at udtale sig om denne Sag af den Grund, at det i Virkeligheden slet ikke er Sagen selv, der behandles her i Tinget. Sagens Realitet tror jeg ogsaa efter den Opmærksomhed, som den er Genstand for, ikke interesserer Tinget særlig — der er jo ikke stærk Tilstrømning af Medlemmer i Dag. Det er jo ikke Sagen, der ligger for, men som vi hørte af den ærede Ministers Slutningsbemærkning, som i Virkeligheden, tør jeg nok sige, var den vigtigste af, hvad han overhovedet fremførte, er det en anden Lov eller andre Love, som i Virkeligheden omhandles her i Dag. Det er for saa vidt et mærkeligt Udslag af Forhandlingspolitikken, som det rent saglige ikke spiller den allermindste Rolle i denne Sag. Det er ikke Universitetets Sag, det er ikke det saglige ved en Lov om Universitetets Lønninger og Universitetsposterne, der her spiller en Rolle. Det er i Virkeligheden — skulle vi ikke sige det rent ud? — en Handel, der foregaar, ved hvilken Universitetets Embedsmænd eller Ministeren paa deres Begne modtager 400 Kr. til et Antal Personer, for at Folketinget kan sætte sin Vilje igennem paa andre Punkter. Naar Forholdet er dette, ser jeg ikke nogen Grund til at skjule det eller ikke sige det rent ud. Men dette Forhold gør det meget vanskeligt at behandle Sagen, fordi man ikke kan være sikker paa, at de Argumenter, der anføres for at behandle Sagen paa den Maade, som slet er, have særdeles megen Værdi for dem, der fremføre dem. Man kan ikke være sikker paa, om ikke

den ærede Ordfører, som han antydede, kunde komme til et andet Resultat, hvis der ikke forelaa andre Love, som man vil have gennemførte. Og det ærede Medlem fra Bornholm (Blem) har med endnu større Tydelighed sagt, at han kunde ogsaa have stemt imod de 400 Kr., og at han ikke kunde gaa til 400 Kr., hvis der ikke stod noget andet bagved. Dette gør den saglige Behandling ved denne Lejlighed ret usaglig. Nu have vi hørt den ærede Minister udtale sig i et længere Foredrag, hvor han tiltraadte Indstillingerne fra Udvalgets Flertal, om man vil kalde de to Mindretal til sammen Flertal, og det har den ærede Minister motiveret med mange dels økonomiske Betragtninger, dels Betragtninger, hentede fra Videnskabens Løb. Jeg kan ikke nægte, at det undrer mig meget, at det ærede Medlem nu er kommen til den Anskuelse, at han overhovedet kan være med til disse Lønninger. Det kan ikke andet end vække Forundring, naar en Minister fremsætter Forslag her i Folketinget, hvori der som Tillæg til en Række Embedsmænds Lønninger forlanges et Beløb af en 1,200 Kr., medens det i Motiverne bemærkes, at under dette Beløb kan man paa ingen mulig Maade gaa og den samme Minister saa ved Forslagets anden Behandling med lige saa stor Iver hævder, at han udmærket godt kan lade sig nøje med akkurat $\frac{1}{3}$, maaste med mindre, naar man ser hen til andre Dele af Lovforslaget. Det forekommer mig at gøre Forhandlingen med den ærede Minister vanskelig; thi man kan ikke ganske faa den Tillid til hans Udtalelser, som naar han noget mere stod paa det Forslag, han er fremkommen med. Man kan vel i og for sig ikke bebrejde den ærede Minister, at han følger Folketingets Opfordring til at slaa af paa sine Fordringer. Men paa den anden Side er det klart, at det ikke indgæber særdeles Tillid til Forslag, der fremkomme fra en Regering, naar de forlades paa den Maade, hvorpaa det i denne Sag er slet fra den ærede Ministers Side. Den ærede Minister henviste til et af Mindretallet benyttet Udtryk her i Salen, at man havde ønsket et Forslag om Organisation sammen med den Lønningslov, der her foreligger, og som nu skal vedtages. Den ærede Minister sagde til min store Forbauselse, at han aldeles ikke kunde forstaa, hvorledes man overhovedet kunde tænke paa at omorganisere Universitetet, eller hvad der mentes dermed. Det undrer mig, fordi den ærede Minister selv har fremsat Forslag til en Omorganisation af Universitetet, thi det at oprette ny Poster (Ministeren for Kirke- og Under-